

[Ingerlise Koefoed]

dring af kabellovgivningen sidste år, nemlig lovforslag L 186. Det var noget landsdækkende, vi snakkede om dengang. Det blev taget op af socialdemokratiet og SF i forbindelse med lokalradioloven, fordi det også var en delvis kabellov. Det blev pillet ud igen, fordi det pludselig kun kom til at handle om lokalradio.

Forslaget bliver stillet her, for at det ikke skal blive glemt, og det skal også nok blive stillet igen, men det haster. Det her har ikke noget med lokalradio og lokal-TV at gøre. Det har at gøre med, at nu kommer det udenlandske TV i hybridnettet – dér, hvor det er oprettet – og igennem paraboler, og der må være en mulighed for, at brugerne skal få indflydelse nu og ikke om ét eller to år, når vi måske igen kommer til at behandle et eller andet med TV.

Tinning (VS):

Det her handler jo om TV 2, men det handler også – selv om det ikke er særlig nemt at se – om nærradioernes skæbne, og så handler det om nogle andre ting, som fru Ingerlise Koefoed netop har talt om.

Det er jo rigtigt, som også hr. Bilgrav-Nielsen ved, at der herinde har været et flertal – det såkaldte alternative flertal – for en anden model for TV 2. Da det flertal tegnede sig, var magtpolitikeren hr. Bilgrav-Nielsen overhovedet ikke interesseret. Hr. Bilgrav-Nielsen mente nemlig at kunne lave sig et flertal med socialdemokratiet og regeringen og var ikke det fjerneste interesseret i at forsøge at komme nogen steder med hverken SF eller VS. Det er realiteten.

I øvrigt havde hr. Bilgrav-Nielsen dengang et meget rigtigt argument, at der kunne være gode grunde til, at man ikke forsøgte at gennemføre en så omfattende lovgivning med et så forholdsvis snævert flertal. Det tør siges, at det argument må være faldet bort.

Det, som historien om det alternative flertal handler om, er, at der meget tæt under den kulturpolitiske overflade hos hr. Bilgrav-Nielsen gemmer sig den velkendte magttænkning. På det tidspunkt havde hr. Bilgrav-Nielsen hverken brug for VS eller SF, og derfor orienterede han sig en anden vej. Mere indviklet er det jo ikke.

Til trods for de ord er det selvfølgelig stadig væk sådan, at hvis hr. Bilgrav-Nielsen

ville, så kunne vi såmænd, tror jeg da, i løbet af rimelig kort tid finde ud af at lave noget andet. Jeg er da enig med hr. Per Stig Møller i, at der sagtens kan spores en lang række forskellige standpunkter hos socialdemokraterne, det behøver man ikke lede længe for at finde.

Jeg tvivler på, at nogen af de skitserede problemer ville gøre det umuligt at finde frem til nogle forhandlinger. Så svævende og latterlige problemer som dem, hr. Per Stig Møllers parti har været involveret i, ville vi i hvert fald aldrig komme i nærheden af.

Jeg skal lige gøre det her med TV 2 færdig. Vi er jo ikke betækningsberettigede, men af de ændringsforslag, der foreligger, stemmer vi for dem, som stilles af socialdemokratiet og SF, og for dem, der stilles alene af SF. Det er der formentlig ikke nogen der bliver overrasket over. Og når jeg kan fortælle fru Pia Kjærsgaard, at vi ikke kan støtte et ændringsforslag, som går ud på, at det hele skal være reklamefinansieret, er der næppe heller nogen, der overraskes over det.

Så synes jeg, at hr. Bilgrav-Nielsen skulle give os et ordentligt svar på det med nærradioerne. Der foreligger et ændringsforslag, som går ud på, at vi skal give støtte til nærradioerne, så de kan overleve, og det skal vi jo. I december måned sidste år snakkede vi alle sammen om, at nu satte vi en nærradioordning i gang, men hvad finansieringsgrundlaget skulle være, kunne vi ikke overskue, det ville vi afklare i sammenhæng med spørgsmålet om lokal-TV, TV 2 og vistnok også styrelsen af Danmarks Radio. Det skulle i hvert fald afklares senere i sammenhæng med en række andre såkaldte mediepolitiske spørgsmål.

Nu sker der så det, hr. Bilgrav-Nielsen, at mange af de dér radioer altså ikke kan overleve. Der vil gå måneder, hvor der ikke er noget finansieringsgrundlag, og hvor mange af dem ikke har nogen chance for at klare sig. Derfor må hr. Bilgrav-Nielsen komme ud af busken og ikke bare sige: vi stemmer imod støtten til nærradioerne, for det har ikke noget med dette lovforslag at gøre. Det er jo et argument så bureaukratisk, så det er en minister værdigt.

Hr. Bilgrav-Nielsen må enten sige: vi vil godt støtte nærradioerne, så det gør vi. Eller hr. Bilgrav-Nielsen må sige: vi vil ikke støtte nærradioerne. Vi ved godt, at så er der nogle